

ÉLETKÖZÖSSÉGBEN

Alapige: 4 Mózes 10,35-36

Olvasmány: Zsoltárok 68,1-9

Különös pillanatot örökít meg mai igeszakaszunk: most kezdődik Istennek és az ő népének közös útja. Az Egyiptomból való kimenekülés zaklatott időszakát a Sínai-hegynél való hosszabb táborozás követte. Ott ismerkedhetett meg igazán a nép Istennel, az ő törvényével, rendelkezéseivel. Elkészül a Szent Sátor és minden ami az istentisztelethez kell. Felsorakoznak a papi család, valamint a lévíták seregei. Isten részletesen közölte akaratát, most pedig itt az idő elindulni.

Ennek az elindulásnak részleteként két imádsággal találkozunk: miként imádkozott Mózes minden egyes alkalommal, amikor elindult, vagy éppen megállt a tábor: amikor elindult vagy éppen megállt az Isten szövetségládája. Hogyan forr össze Isten és népe egy közösséggé? Ez a két fohász erről tanít.

Isten mai népének is van elindulása és érkezése. Bár élethelyzetünk más: fizikailag letelepedett életet élünk, sőt keresztyénségünknek is csak egy kicsiny részét éljük meg a választott nép közösségében: többnyire azon kívül vagyunk jelen. De éppen ugyanígy lehet minden reggel egy ilyen indulás, amikor kéred: Kelj föl, Uram! Törj utat magadnak életemben, járj előttem! És minden hazaérkezésnél, a családdal töltött időben el kellene hangoznia: Térj hozzánk, Uram! Telepedj le közöttünk, ne hagyj el bennünket! Egyszerű imádságok, de ott vannak a mi szívünkben? Legalább ennyire életünk nagyobb fordulópontjain, amikor új feladatokkal, nehézségekkel nézünk szembe, helye van az indulás-érkezés imádságának, hát még a gyülekezeti életünk folytatásában!

Miből fakad ez az imádkozó élet? Az Istennel való igazi életközösségből. Lássuk csak, milyen csodálatos együtt-mozdulásban van Isten és az ő népe: a nép figyeli a jelet, a felhő felemelkedését, és indul, ha kell, megáll, ha kell. Együtt lélegzik Istennel. Mi, akik valljuk, hogy Krisztusban vagyunk, vele egy test, nem ugyanígy vagyunk-e? Így leszünk igazán az ő népe. Hiába mondjuk, hogy az övé vagyunk, ha közben nincs ott ez a mindennapos imádság, ha nem igazán figyelünk arra, amit ő tanácsol. Sokan élnek mindennapjaikat úgy, hogy „hiszek én Istenben”, de a vele való közösségre csak legyintenek, a mindennapos imádság hiányzik, a törekvés, hogy kövessem őt, így bizony hamar kifulladás.

Isten mai népe számára is iránymutató ez a mózesi imádság. Ne feledkezzünk meg róla, kérjük Istenünket: jöjjön és maradjon velünk. Ő teremtsen meg szívünkben a vágyat, hogy életünkben minden indulásban és érkezésben – és a nagy fordulópontok között is – naponta kérjük életünkre áldó jelenlétét. Ámen.

HIRDETÉSEK

1. Alkalmaink.

Szerdán 18 órakor Bibliakör (Prédikátor 7)

Szerdán 19 órakor énekkari próbát tartunk.

Csütörtökön 17 órakor Pákozdon lesz Tóvidéki Bibliaóra

Vasárnap 10 órakor istentiszteletünk lesz.

2. Áldozati vasárnapokat hirdettünk októberben. A gyülekezeti házba 50 db új konferenciaszéket rendeltünk 9.000 Ft-os darabáron. Az elmúlt héten hét újabb adomány érkezett 64.000 Ft összegben. Köszönjük!

A régebbi Thonet székeket megvásárlásra szeretnénk felkínálni – várjuk az ezek iránt érdeklődők jelentkezését.

3. Visszatekintés – szeptember

A korai szüret bő termést hozott a gyülekezeti életben is. Szeptemberben indultak újra hétközi alkalmaink (Bibliakör, Szolgálók órája, Imaóra), újrakezdődött az iskolai, óvodai hittanoktatás, illetve a tóvidéki bibliaórák sorozata. Hétfvégünk is mozgalmasan teltek: két alkalommal volt keresztlő, egy

hétvégén házassági évfordulót ünnepelhettünk egy család közösségében, valamint hittanévnyitó istentiszteletet tartottunk. Emellett részt vettünk egyházmegyei lelkészülésen, valamint tanácsülésen.

E hónapban csendesen megünnepeltük gyülekezeti házunk ötödik születésnapját is. Valamint a hónap során célegyenesbe érkezett a parókia felújításával kapcsolatos, nyáron elkezdett tervezői munka.

Köszönjük a különféle hozzájárulásokat! EFJ.: 163.500 Ft; Persely: 198.170 Ft; Adomány 5.000 Ft. A 414.000 forint bevételre 373.000 Ft kiadás esett, így a hónap mérlege – a nyári időszak után – újra pozitív.

4. Presbiteri gyűlés – fő témánk a parókia felújítása volt. Az elkészült tervek és az első hivatalos kivitelezői árajánlat tükrében egyértelművé vált, hogy eddigi terveink egy része nem megvalósítható, mert anyagi keretünket jelentősen túllépjük. A munkacsoport soron következő feladata, hogy a terveket maximálisan a meglévő anyagi kerethez igazítsa.

A presbitérium megismerte és tudomásul vette Flikinger Jenő pópresbiter (magánéleti változások miatt tett) lemondó nyilatkozatát.

Az Úr Jézus legyen gyülekezetünknek és életünknek pásztora!